

NHỚ MẸ

(Kính dâng Mẹ. Tặng những bạn đồng tâm cảnh)

Mẹ ơi, dài suốt mấy ngày
Sao con nhớ Mẹ thế này, Mẹ ơi !!!
Đã hơn bốn chục năm rồi
Âm dương hai ngả ngậm ngùi biệt ly
Nhớ chiều xuân ấy Mẹ đi
Nhớ con lệ đổ trên mi từng dòng
Nhớ hàng bạch lạp song song
Nhớ màu hoa trắng, nhớ vòng tang đau
Nhớ lòng mộ tối u sầu
Nhớ run run nắm đất nâu, nghẹn ngào
Nhớ giây hạ huyết... ôi chao
Đất rơi ... và Mẹ đi vào ... hư vô ...
Mẹ ơi đất phủ đầy mồ
Con nghe vũ trụ cơ hồ tan hoang
Bơ vơ, con, cõi trần gian
Mẹ vui hạc nội mây ngàn thiên thu....

Mẹ ơi, từ bấy đến giờ
Tuổi xanh con úa, mộng mơ con tàn
Hồn đau nước mắt nhà tan
Tắm thân lưu lạc muôn ngàn đắng cay ...
Nắng mưa, chìm nổi, đọa đầy
Chờ che thiếu vắng bàn tay mẹ hiền

Lòng đời đã lấm đảo điên
Tình đời lại những lụy phiền, bỗng dưng
Con thì khờ khạo vô cùng
Chân phương, một tấm lòng trong cho đời
Nhưng đời muôn mặt Mẹ ơi
Xô con vào chốn nghiệt ngòi biển dâu
Đau thương đã mấy nhịp cầu
Dư âm còn trắng trên màu tóc phai

Mẹ ơi, đã mấy ngày dài
Xót xa nhớ Mẹ u hoài từng giây
Bài thơ vụng, đoá hoa gầy
Con dâng lên Mẹ vui đây nhớ thương

NGÔ MINH HẰNG

Trang Blog: <http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

www.vietnamvanhien.org

